

גיבור-שמש

לפני שנים רבות חי מלך עצום כוח, ולו בן חכם ויפה. כשהבן היה רק בן עשר הוא היה חכם יותר מאשר כל יועצי המלך, וכשהגיע לגיל עשרים היה הגיבור הגדול ביותר בכל הממלכה.

אבא המלך היה מאוד גאה בבנו והלביש אותו בבגדי זהב שהבריקו כמו שמש, ואמו נתנה לו סוס לבן שלא ישן מעולם והיה מהיר כמו רוח. כל אנשי המדינה אהבו אותו מאוד וקראו לו גיבור-שמש, כי חשבו שבעולם כולו אין גיבור וחכם כזה.

קרה פעם ששני הוריו חלמו אותו חלום. בחלום באה אליהם בחורה לבושה אדום ואמרה "אם אתם רוצים שבנכם יהיה גיבור-שמש באמת ולא רק קרוי כך, תנו לו ללכת ולחפש את עץ שמש, וכאשר ימצא אותו שיקטוף תפוח זהב ממנו ויביא הביתה. כשהמלך והמלכה סיפרו זה לזה את חלומם המוזר, והופתעו שחלמו שניהם בדיוק אותו

הדבר. המלך אמר לאישתו "זה סימן משמיים שעלינו לשלוח את בנו לעולם כדי שיהפוך לגיבור-שמש אמיתי, כפי שאמרה הבחורה באדום ולא רק יקרא כך."

המלכה בכתה מאוד אבל הסכימה בסוף והם אמרו לבנם ללכת ולחפש את עץ שמש ולקטוף ממנו את תפוח הזהב. הנסיך שמח שנותנים לו אתגר כזה ויצא לדרך עוד באותו היום.

זמן רב נדד בעולם אך ביום התשעים ותשע של דרכו מצא אדם זקן שיכול היה לומר לו איפה נמצא עץ השמש. הוא נסע לפי ההנחיות שלו ואחרי עוד תשעים ותשע ימים הגיע לארמון זהב שעמד באזור פראי ושמים. הוא דפק בשער החצר וזה נפתח כאילו יד נעלמת פתחה אותו.

הנסיך לא ראה אדם אך המשיך לרכב בחצר הארמון עד שראה את עץ השמש. הוא הושיט את ידו כדי לקטוף תפוח, אך פתאום העץ גבה, כך שהנסיך לא הצליח להגיע לפרי. ואז שמע מישהו מאחור שצוחק. הוא הסתובב

וראה בחורה באדום שהולכת לקראתו.
היא אמרה לו "האם אתה, בן-אדם, מאמין
באמת שתוכל לקטוף תפוח מעץ השמש
בקלות כזו? לפני שתעשה זאת תצטרך לבצע
משימה קשה. במשך תשעים ותשע ימים
ולילות עליך לשמור על העץ בפני שני זאבים
פראיים, שינסו להשמיד את העץ. התוכל
לעמוד במשימה זאת?"

"כן" אמר גיבור-שמש "אשמור על העץ במשך
תשעים ותשע ימים."

אך הבחורה המשיכה "תזכור רק שאם לא
תצליח, השמש תהרוג אותך. אבל עכשיו
תתחיל לשמור." ובמילים אלה חזרה הבחורה
לארמון הזהב.

כשרק הלכה הופיעו לפניו שני זאבים, אבל
גיבור-שמש שלף את חרבו והם מיד נסוגו
לפניו, אך חזרו תוך זמן קצר. גיבור-שמש
גירש אותם שוב, אך לפני שהספיק להתיישב
ולנוח הם הופיעו שוב. כך זה נמשך שבעה
ימים ושבע לילות. פתאום סוסו הלבן,
שמעולם עוד לא השמיע קול אנוש, התחיל

לדבר. הוא ואמר "שמע בקולי. פיה נתנה
אותי לאמא שלך כדי שאוכל לשרת אותך. דע
שאם תירדם, הזאבים יהרסו את העץ
והשמש תרצה להרוג אותך. אבל הפיה ידעה
זאת וכישפה את כל העולם, כך שימנע
מהשמש להרוג אותך. אך היא שכחה לכשף
רק אחד, שיהרוג אותך אם תירדם ותיתן
לזאבים להשמיד את העץ. לכן יהיה ער וגרש
את הזאבים."

גיבור-שמש לא ישן תשעים ותשע ימים
ותשעים ושמונה לילות, אך בלילה האחרון
כוחותיו אזלו והוא נרדם. כשהתעורר עמדה
לידו אישה לבושה שחור ואמרה "לא מילאת
את משימתך ושני הזאבים השמידו את עץ
השמש. אני אם השמש ואני מצווה שתעזוב
את המקום מיד. אני דנה אותך למוות כי
הסכמת שיקראו לך גיבור-שמש אך לא עשית
את הדרוש כדי להצדיק את הכינוי."
בעצב עלה הצעיר על סוסו וחזר הביתה.
אנשים הצטופפו סביבו כדי לשמוע על מעשיו,
אך הוא לא סיפר להם דבר ורק לאמא גילה

מה קרה לו.
אך המלכה צחקה ואמרה לבנה "אל תדאג,
ילדי, הפיה הגנה עליך עד עכשיו והשמש לא
מצא את מי שיכול להרוג אותך. תתעודד
ותחיה בשלום."

אחרי זמן מה הנסיך שכח כלל את
ההרפתקאות שלו, התחתן עם נסיכה
יפהפייה וזמן רב הם חיו באושר. אך יום אחד,
כשיצא לצייד, עצר ליד פלג מים כדי להרוות
את צימאונו. ואז הופיע סרטן גדול שתפס את
לשונו ועקר אותה מפיו. הביאו אותו הביתה
מדמם וקרוב למוות וכששכב על ערש דווי
הופיעה לפניו האישה בשחור ואמרה "בסוף
השמש מצאה את מי שלא כושף על ידי הפיה
וזזה גרם למותך. גורל דומה יהיה לכל אחד
שקורא את עצמו בתואר, שאין לו זכות עליו.